

Szent Anna

Életében nem alkotott nagy dolgokat, csupán teljesítette az Istentől rábízott feladatot, az egyszerű házaséletben, becsületességével és munkájával, egyetlen gyermekének a Boldogságos Szűz Máriának nevelésével.

Ki volt Szent Anna életében, és ki nekünk ma? Életéről keveset őrzött meg számunkra a szent hagyomány. Joakim és Anna anyagi megélhetése megvolt, jótékonykodtak is sokat. Vagyonukat három részre osztották. Az első részből a szűkölködők, szegények és betegek kaptak, így gyakorolták az irgalmaság cselekedeteit azokkal, akiket a sors megfosztott a legszükségesebbtől is. A második részből, Isten házának, a jeruzsálemi templomnak juttattak. Vagyonuk har-

madik részéből szerényen, de meglegedetten éltek. Nem voltak anyagi gondjaik, de anyagiaknál súlyosabb gond gyötörte őket: Isten nem áldotta meg házasságukat gyermekkel. És abban az időben nagyobb csapást, nagyobb szégyent el sem tudtak képzelni az emberek.

Midőn egy alkalommal Joakim a jeruzsálemi templomban áldozatot akart bemutatni az Istennek, egy Ruben törzséből származó férfiú útját állta, és rászólt, hogy távozzék a templom környékéről, mert ott olyannak, akit az Isten a legnagyobb szégyennel sújtott, keresnivalója nincs. Ekkor Joakim szívében keserű fájdalommal a puszták magányába menekül, hogy elpanaszolja fájdalmát az Úrnak, böjttel és imádsággal kérve az Istent, hogy könyö-

rüljön meg rajta és hallgassa meg kérését. Ugyanakkor Anna is siratta magtalanságát, és fogadalmat tett, hogyha Isten meghallgatja kérését, és gyermekkel áldja meg, születendő gyermekét a jeruzsálemi templom szolgálatára szenteli.

Isten megkönyörülve rajtuk, gyermekkel áldotta meg őket, akit elneveztek Máriának. Mindössze ennyi az, amit a keresztény hagyomány Szent Anna és házastársa Szent Joakim életéről számunkra följegyzett. De ennyi is elég számunkra, hogy ennek a kedves családnak további életére következtessünk.

Ki volt Szent Anna? A legtisztább szűznek, a Boldogasszonynak, Máriának édesanyja. Ő szülte és nevelte Istennek legkedvesebb földi teremtményét, a Szűzanyát, akit méltónak talált Isten arra, hogy Szent Fia, Jézus Krisztus anyja legyen. Drága eszköz volt az Isten kezében az emberiség megváltásának történetében. Ha a Szűzanya oly közel állott és áll Jézushoz, akkor hogyan volna kedves Szent Anna, aki nevelte számára a földön a legtisztább édesanyját, a Boldogságos Szűz Máriát. Hogyan volna kedves Szent Anna az angyalok, a hitvallók, a vértanúk és minden szentek előtt, hiszen ő szülte és nevelte őt, aki az angyaloknak, hitvallóknak, vértanúknak és minden szenteknek Királynéja. Hogyan volna számunkra kedves Szent Anna, hiszen édesanyja volt Máriának, a mi mennyei édesanyánknak.

EGYHÁZ A VILÁGBAN

Leendő boldogok

P. Magyar Gergely ferences tartományfőnök 2007-ben indította el azokat az előkészítő folyamatokat, amelyek az ügyek megkezdéséhez szükségesek. Ennek első lépéseként a provincia vezetése elhatározta: a hét személy boldoggá avatását nem külön-külön, hanem egy csoportban, Károlyi Bernát és társai névvel terjeszti elő. Ezután került sor Erdő Péter bíboros felkeresésére, aki elvállalta, hogy egy esetleges eljárás esetén az Esztergom-budapesti Főegyházmege befogadja a per egyházmegyei szakaszát. E nyilatkozat birtokában a tartományfőnök arra kérte azokat az ordináriusokat, akiknek egyházmegyéje területén rendtársaink meghaltak, mondjanak le az egyébként őket megillető perindítási jogokról. 2009 őszén a tartományfőnök az Esztergom-budapesti érsek jóváhagyásával a rend posztulátor generálisát, Giovangiuseppe Califanot az ügy posztulátorává nevezte ki, ami a perindítás első hivatalos lépése volt.

A Római Magyar Akadémián 2012. június 8-án este emlékülésen ismertették a huszadik századi ferences vértanúk életútját, akiknek egyház iránti gyűlöletből oltották ki az életüket, és boldoggáavatási eljárásuk folyamatban van.

Az 1944 és 1954 között vértanúságot szenvedett szerzetesek a következők:

Körösztös Krizosztom, Kovács Kristóf, Hajnal Zénó, Kiss Szaléz, Lukács Pelbárt, Kriszten Rafael és Károlyi Bernát.

A hét ferences közül hárman a kommunista partizánok, illetve katonák, négyen pedig a kiépülő szovjet-típusú hatalmi rendszer áldozatai lettek. Krisztusért adták életüket mind a nemzeti szocialista időszakban, mind a kommunizmusban mentettek az üldözötteket, kiálltak az egyházért, a kismizettekért.

Helytállásuk következménye meghurcolás volt, mely az Isten és az egyház elleni gyűlöletből fakadt.

A római rendezvényen felszólalt P.G. Califano ferences, aki a világ bármely részén boldoggá vagy szentté avatásra méltónak tartott ferencesek ügyét képviseli a Vatikán felé, továbbá Hieronim Fokcinski jezsuita professzor és Kálmán Peregrin ferences, a vértanúk boldoggá avatási eljárásának magyarországi vezetője, a Mátraverebély-szentkúti Nemzeti Kegyhely igazgatója.

A Római Magyar Akadémián ebből az alkalomból levetítették a Krisztusnak adott hét élet című 22 perces dokumentumfilmet is.

Ebben a rovatban Assisi Szent Ferenc lelkiségét ismerhetjük meg jobban. Egy ferences író segítségével járunk ezen a lelki úton.

11. rész

Porcinkula, Klára

Ferenc és testvérei egy másik csendes helyet keresnek maguknak, Porciunkulát. Ehhez a helyhez kötődnek a ferences közösség kezdeti élményei, mindazok az események és anekdoták, amelyek aztán az összes testvér ajkán tovább élnek.

Nemcsak annak az emléke marad meg, hogy itt kötelezik el magukat az evangéliumi életre vagy hogy itt fogadják maguk közé Egyed testvért is, hanem az is, hogy miként ajánlózza el Ferenc az egyetlen meglévő Szentírást, hogyan vágja le személyesen Klára szép és hosszú haját, hogyan rombolja le dühösen a város által a testvéreknek épített kőházat, hogyan táboroznak testvérek ezrei a síkságon. Ilyen események alapozzák meg a szójhagyományt, ezek kötik össze a társakat, és teremtik meg a közösségeket. Ezen a helyen rakják le a ferences történelem legfontosabb alapköveit. Itt tartják az összes testvér évenkénti találkozóját, a káptalant, amely mindig a viszontlátás, a találkozás, a közös imádkozás és hit örömmünnepe, alkalom a tanácskozásra és a határozathozatalra. Innen indulnak el a testvérek Itália minden tartományába, az Alpokon és a tengeren túlra.

Ezért kötődik Ferenc oly nagyon ehhez a helyhez: ebben látja a szülőföldet, amelyből minden kinő és fejlődik. Mindig erre a helyre tér majd vissza, amikor csak teheti;

életútja végén is, hogy itt haljon meg. Szeretné, ha ez a hely áldást hozna minden ember számára.

Ezért eszközöl ki a pápától kiváltságot, búcsút, amely által mindenki, aki az Istenanya kápolnájába lép, felszabadult szívvel, a bűnért járó büntetéstől megszabadulva távozhat.

Talán már Rivortortóban vagy hamarosan utána barátság szövődik Ferenc és Assisi

Klára között. Ebben az időben Ferenc huszonnyolc vagy huszonkilenc éves, Klára pedig tizenkét évvel fiatalabb. Itt nemcsak ez a nagy korkülönbség a fontos, hanem az is, hogy Klára abból a családból származik, amelyet néhány évvel azelőtt Ferenc is segített a városból kiűzni. Klára tizenkét éves, amikor a Favarone család visszatérhet a városba. A kislány szemtanúja annak, hogy a körülrajongott kereskedőfiúból mindenki által megvetett és kicsúfolt bolond lesz. Egy szép napon azonban valami hasonló érzést fedez fel magában. Felkeresi Ferencet, az meg őt, újra és újra, de hogy ne érje megszólás, Klára mindig

szolgálója, Bona di Guelfuccio társaságában, Ferenc pedig Longus Fülöp kíséretében. Klára halála után a szentté avatási eljárásban ezt mindketten tanúsítják. A lelki rokonság, melynek Ferenc és Klára mind jobban tudatára ébred, végül is oly szoros barátsággá fejlődik, hogy életüket is szeretnék megosztani egymással. Meg is teszik ezt, de nem a házasság egyébként szokásos módján, hanem annak az életformának az elfogadása által, amely már Ferenc többi társát is összeköti egymással.

Rozetter-Van Dijk-Matura: A.Sz. Ferenc

TESTVÉREINK A SZENTEK

A hónap szentje:

Szent Bonaventura

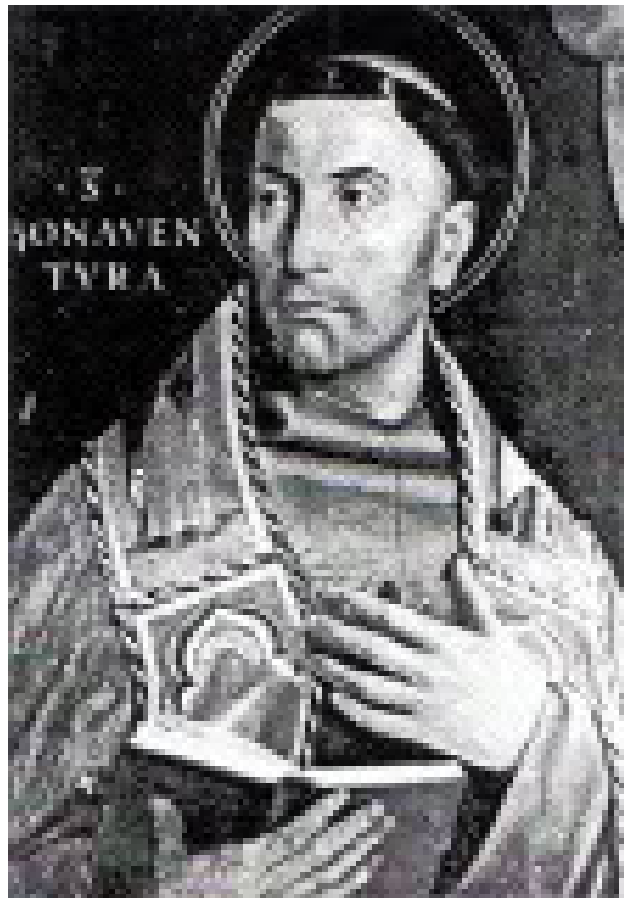
(1217-1274)

Ünnepe: július 15.

Giovanni Fidanza 1217-ben született Bagnoregióban. Kisgyermekként súlyosan megbetegedett és orvos apja sem tudott rajta segíteni. Már halálán volt, amikor édesanyja a korábban szentté avatott Assisi Szent Ferenc közbenjárásáért könyörgött: a gyermek visszanyerte egészségét. Ez az ima-meghallgatás örökre megpecsételte Giovanni életét. Ferenc alakja még közelebb került szívéhez párizsi tanulmányai során, melynek befejeztével belépett a Kisebb Testvérek közé és felvette a Bonaventura (József-encse) nevet. Párizsban folytatta tanulmányait, elmélyült a teológia és a Szentírás titkaiban, megismerkedett az Európa minden részéből ide érkező diákokkal és mesterekkel. Kidolgozta személyes teológiai szemléletét és az egyház történetének egyik legnagyobb teológusává vált. Azokban az években Párizsban azonban súlyos ellenvetések merültek fel a ferencesek és a domonkosok ellen. El akarták őket tiltani az egyetemi tanítástól, sőt még életformájukat is megkérdőjelezték. A prédikáló rendek által bevezetett változtatások ugyanis túl nagy újdonságot jelentettek, amelyet sokan nem voltak képesek megérteni és elfogadni.

A prédikáló rendek elleni támadást IV. Sándor pápa személyes közbelépése eny-

hítette, legalábbis egy időre. 1257-ben Bonaventura hivatalosan megkapta a párizsi egyetem doktora és mestere címet. Rövidesen azonban megvált a tanítástól, mivel a rend legfőbb előjárójává választották. Ezt a küldetését 17 éven keresztül folytatta bölcsességgel és felelősségérzettel, látogatta a tartományokat, leveket intézett a testvérekhez, olykor szigorúan fellépett a túlkapások ellen. Szolgálatára idején

a Kisebb Testvérek rendje nagy fejlődést ért meg. Immár harmincezer tagja volt a rendnek és szükségessé vált, hogy a szent alapító kegyelmi adományaik megfelelően egységes szellemben munkálkodjanak.

A renden belüli szakadás elkerülése végett Bonaventura megírta Assisi Szent Ferenc történelmi alapokon nyugvó életrajzát, melynek címe Legenda Maior, rövidebb formája pedig a Legenda Minor. Az 1263-ban tartott pisai általános káptalan elismeri, hogy Szent Bonaventura alkotása a ferencesek

alapítójának leghűségesebb életrajza. Bonaventura olvasatában Szent Ferenc az alter Christus, a másik Krisztus, aki a szeretet útján szegődik az Ő nyomába és Hozzá hasonul.

1273-ban Szent Bonaventura életében újabb fordulat történt: X. Gergely pápa püspökké, majd bíborossá nevezi ki és a gondjaira bízta a II. Lyoni Egyetemes Zsinat megszervezésének fontos feladatát. Nagy odaadással kezdte meg munkáját, ám már nem érte meg a zsinat befejezését, 1274-ben elhunyt.

Szentek Élete

Hogyan váljunk szentté?

V. rész

Sok szent az erkölcstelenségből és a vallástalanságból indult. A kegyelem olyan totális, egzisztenciális és végleges módon érintette meg őket, hogy azonnal átlépték az erkölcsi és a szokásos értelemben vett vallási szférát, hogy azonmód egyesüljenek Istennel. Mint a jobb lator, aki a kereszten függve gyilkossággal, vérrel bemocskolt életéből azonnal, még halála előtt átlépett a szentség világába. Vagy Cortonai Margit, aki szeretője szétfosló hullájának látványától Jézus Krisztushoz menekült és nála is maradt örökre. Ezek kegyelmi csodák is: Isten tettei, de emberi csodák is. Az ember így képes válaszolni, ha ilyen totálisan, ilyen véglegesen találkozik erkölcstelensége és vallástalansága világában Jézus Krisztussal.

Ezután már milyen nehéz, emberfeletti erőt kívánó feladat lett volna Zakeusnak folytatnia addigi bűnös életét! Micsoda képtelenség lett volna Lévinek visszaülnie a vámaszthalhoz, Mária Magdolnának visszatérni parázna életéhez! Aki enged a kegyelem vonzásának, az életszentség erőterébe kerül, és az válik számára természetessé, hogy Isten akaratát keresse és kövesse.

Persze normális esetben az erkölcs és a vallás az életszentségre segít. Éppen ezért nincs undorítóbb, szájalmasabb, ráadásul fárasztóbb annál a kereszténynek mondott, álszent életnél, amely erkölcsös

és vallásos ugyan, csak éppen szentté válni nem akar, amelyben holtomiglan-holtodiglan szövetségre lép a bűn és az erény, a vallástalanság és a vallás. Itt válik igazán teljessé a szív megosztottsága: nemcsak a sokféle kisisten között, hanem a valódi, az igaz Isten és a kisistenek között is. Ez a fajta életvitel olyannyira képtelen, mint ha egyszerre akarnánk elindulni egyik lábunkkal jobbra, a másikkal meg balra. Az Ószövetség ezért is nevezi ezt a magatartást „kétfelé sántikálásnak”.

És ez nem csak a választott nép történelmében fordult elő, hanem mindanyunkat kísért, mert mi is szívesen építünk magunkban bálványoltárokat, melyeket egy-egy őszinte bűnbánat alkalmával lerombolunk, hogy azután visszatérjünk hozzájuk és újjáépítsük őket. Ez aztán a nehéz és fáradtságos életforma, mi mégis újra meg újra ezt választjuk, a legtöbbször úgy, hogy észre sem vesszük.

Elmélkedésünk végére nyilvánvalóvá vált számunkra, hogy a bűn elsősorban nem egy erkölcsi parancs megszegése, hanem elfordulás Istentől, s ezért a bűn ellentéte sem egyik vagy másik erény, hanem amiből az egyes erények kihajtanak: az Isten mindenekfölött való szeretete. Az elején felvetett, egymást némileg átfedő fogalmak tisztázása során pedig az is kiderült, hogy a bűnös ember ellentéte nem az erkölcsös, az istentelen ellentéte nem a vallásos, hanem egyedül a szent.

P. Barsi Balázs OFM: Az életszentség titka
című könyve nyomán

NEM CSAK FIATALOKNAK

IGEN – de meddig?

A házastársi IGEN a teljes és visszavonhatatlan szövetség megalapítása, elkötelezettséget nyilvánít ki arra, hogy a felek minden körülmények között biztosan számíthatnak egymásra; ez szilárd védelem az anyagi és testi-lelki megpróbáltatások idején is. A család a társadalom alapsejt-funkcióját akkor tudja betölteni, ha a szövetség nem ideiglenes, fennállása nincs feltételhez vagy valamilyen körülmény bekövetkeztéhez kötve.

Akárhová nézünk azt látjuk, hogy valami nincs rendben. Demográfiai tél köszöntött Európára,

éhezés és nyomor pusztít Afrikában, járványok és békétlenség sújtja Ázsia nagy részét, sokféle vannak etnikai zavargások.

Egyre többben látják, hogy meg kell menteni az emberiséget. De vajon hol kell kezdeni a mentőakciót? A népgyűléseken, vagy a piac szabadra engedésével? Talán a nagy világszervezetek tanácsstermeiben vagy a művészek műtermeiben és a zseniális feltalálók műhelyeiben? Vagy inkább a katonai táborokban? Esetleg a nyilvános vitákban, a sajtó és a média harsány világában? Ameddig a társadalom nem ismeri el a család jelentőségét és méltóságát, nem támogatja a családot mint az élet forrását, addig csak olyan lesz, mint aki lyukas vödörrel próbálja a vizet a kútból kimerni. Az emberi nem megmentése a családokban kezdődik, sőt még előbb, a házassággal, az esküvőn kimondott igaz és őszinte IGEN-nel.

Ahhoz ugyanis, hogy sikerrel szálljunk szembe a járványokkal és a természet romboló erőivel, hogy elsimítsuk a népek és nemzetek közötti ellentéteket, hogy megállítsuk a népesség fogyását, hogy felvegyük a harcot a nyomor, a nélkülözés ellen, olyan emberekre van szükség, akik szilárd erkölcsi alapon állnak, akik nem a saját gazdagságuk növelését tekintik életük céljának, akik tudnak és akarnak másokért áldozatot hozni, és másokkal együttműködni. Ilyen embereket pedig a nagylelkű, igaz és őszinte IGEN-nel megalapozott családok tudnak a társadalomnak adni.

Amikor a házasulandók kimondják az

IGEN-t, Krisztusra is IGEN-t mondanak, és Krisztus is IGEN-t mond rájuk:

Ő az, aki átadja az egyiket a másiknak kölcsönös ajándékként és adományként.

A Szentlélek pedig természetfelettivé teszi a házastársak emberi szerelmét és részleteti őket Krisztus és az Egyház szeretetkapcsolatában, a Vőlegény Krisztus és a Menyasszony Egyház felbonthatatlan, örök húsvéti IGEN-jében. Az IGEN tehát nem belenyugvás, az új helyzet tudomásulvétele, hanem egy történelmi-üdv történelmi út kezdete, amelyet a házasulandók önként, szabadon és teljes szívvel vállalnak (vö. KEK 1662-1663). Ezen az úton ketten együtt, „egy testté” válva formálják a világot, környezetüket, a társadalmat, együtt akarnak boldoggá válni, eljutni oda, ahol a boldogság örök.

BÍRÓ LÁSZLÓ püspök

Balázs atya válaszol

Kérdés:

Létezik-e válás az Egyházban?

Balázs atya válasza:

Talán a házasságban eltöltött néhány év után ismerjük fel, hogy elhamarkodottan döntöttünk, s valaki mással jobban, szebben tudnánk élni. Vagy azzal szembesülünk, hogy akit szeretünk, már nem ért meg úgy, mint régen, már nem kapunk tőle annyi szeretetet, amennyire szükségünk volna.

A megoldás azonban nem az, letérünk a közös útról, hogy elhagyjuk a házastársunkat, akire Isten színe előtt szabadon, örömmel és szeretettel igent mondtunk. Bízunk Istenben, aki egybekötött minket, s aki nem a pusztulásunkat, hanem a növekedésünket, a bőségesebb életünket akarja. Bízunk a házastársunkban, akit Istentől kaptunk ajándékba, hogy vele együtt járjuk a hűség útját. És bízunk a házasságnak mint szentségnek a megtartó erejében, hiszen a szerelem elengedhetetlen feltétele a szentségi házasságnak, de nem a szerelem tartja fenn a házasságot, hanem a szentségi házasság tartja fenn az igazi szerelmet.

Imádkozzuk el nap mint nap: „Uram, a tiéd vagyok, ebben az életállapotban, ezek között a körülmények között, s akármi lesz is, én szüntelenül a tiéd akarok lenni, most, mindig és örökkön-örökké.” Ezzel párhuzamosan pedig, szükség esetén szakember segítségét is kérve, próbáljunk mi magunk változni. Ha erőfeszítéseink őszinték és kitartóak, a legtöbb esetben a kapcsolatunkban is pozitív elmozdulás történik, és új távlatok nyílnak meg előttünk. Ha kibírjuk a levegőtleniséget, egy-

szerre csak megtapasztaljuk, hogy eláraszt a békesség, és a szűk ösvény tágas bemenetellé lesz.

Jézus Krisztus parancsa világos: „Amit Isten egybekötött, ember szét ne válassa!”

A Katolikus Egyház tehát semmilyen körülmények között nem bontja fel a szentségi házasságot, ugyanis nincs erre felhatalmazása.

Az ugyanakkor előfordul, hogy szükség esetén megparancsolja az ágytól-asztaltól való elválasztást, ám ez nem a házasság kötelékének felbontása, mert ilyen esetekben a feleknek tisztaságban és önmegettartásban kell élniük, szentségekhez járulniuk, hiszen fájdalmasan élük az Isten által akart, de az eredeti bűn következményeként megsebzett kizárólagos kapcsolatukat.

Az is megtörténik, hogy a Katolikus Egyház bizonyos esetekben, alapos vizsgálat után semmisnek nyilvánít egy házasságot, vagyis nem felbontja, hanem érvénytelennek nyilvánítja, kijelentve róla, hogy létre sem jött, mert a szentség lényeges elemei hiányoztak.

Az is megtörténik, hogy a Katolikus Egyház bizonyos esetekben, alapos vizsgálat után semmisnek nyilvánít egy házasságot, vagyis nem felbontja, hanem érvénytelennek nyilvánítja, kijelentve róla, hogy létre sem jött, mert a szentség lényeges elemei hiányoztak.

Ha egyikük vagy másikuk, esetleg mind a ketten eredendően elutasítják, hogy gyermekük legyen, érvénytelenné teszi a szentséget. Ezért is kell a házasulandóknak az Anyaszentegyház színe előtt nyilatkozniuk arról, hogy szerelemből kötnek házasságot, és elfogadják a gyermekeket, akikkel Isten megáldja házasságukat.

A nagyszámú semmisnek nyilvánítás el kell hogy gondolkodtasson, hogy vajon milyen felkészítés után kerül sor a házasság szentségének kiszolgáltatására.

A válás eredendően szemben áll a házasság természetével, hiszen még ha nem ölt szentségi jelleget, a házasság akkor is (lényege, eredete és rendeltetése alapján) felbonthatatlan. Ezt a természeti törvényt védi Krisztus és védi az Egyház.

Ünnepek és emlék- napok

Július

- 15. Szent Bonaventura
- 21. Brindisi Szent Lőrinc
- 18. Szent Hedvig
- 22. Szent Mária Magdolna
- 24. Árpád-házi Boldog Kinga
- 25. Szent Jakab apostol
- 26. Szent Joachim és Anna
- 29. Szent Márta
- 31. Loyolai Szent Ignác

Augusztus

- 1. Ligouri Szent Alfonz
- 2. Angyalos Boldogaszony
- 4. Vianney Szent János
- 6. Urunk Színeváltozása
- 8. Szent Domonkos
- 10. Szent Lőrinc vértanú
- 11. Szent Klára szűz

ANGYALOS BOLDOGASZ- SZONY (PORCINKULA)

A porciunkula-búcsú a ferencesek bölcsőjét jelentő assisi Porciunkula-kápolna fölszentelésének emléknapja, melyet az egyház augusztus másodikán, illetve a hozzá közel eső vasárnap ünnepel. Miután Ferenc helyreállította a romos kápolnát, ezen a napon szentelték fel újra. A rendalapítónak egy alkalommal e kápolnában megjelent az Úr Jézus és a Szűzanya, és

biztatták, hogy kérjen valami nagy kegyelmet. Ferenc azt kérte, hogy aki ezt a kápolnát meglátogatja, teljes búcsút nyerhessen. A kérés rendkívüli volt, de az Úr Krisztus helybenhagyta, és Ferencet a pápához utasította. III. Honorius 1216-ban teljesítette Ferenc kérelmét, és augusztus 1-jén déltől másnap estig minden esztendőben a szenvedő lelkekért is felajánlható teljes búcsút engedélyezett azoknak, akik a fölkeresik a Porciunkula-kápolnát, gyónnak, áldoznak, és imádkoznak a pápa szándékára. A pápák később a porcinkula-búcsú tartásának jogát megadták valamennyi ferences és klarissza templomnak. (Az említett jelenet meg van festve a baloldali első mellékoltárnál.)

Hirdetés

Még kapható a 2012-es Sümegi Naptár, kedvezményes 200 forintos áron.

Szentmise intenciókat (mise-szándékokat) lehet íratni a sekrestyében.

Templomunk reggel 7 óra és este 7 óra között van nyitva naponként!

A nyár folyamán se feledkezzünk el a szentségek gyakorlásáról, az imádságos életről, a lelki olvasmányokról.

Utazás előtt tájékozódjunk, hogy hová és mikor tudunk eljutni szentmisére. Ilyenkor nagyobb kísértések érhetnek minket, még nagyobb szükségünk van, hogy a hitünket még tudatosabban éljük meg.

**Sarlós Boldogasszony Ferences Kegytemplom,
Sümeg, Szent István tér 7.**

Telefon: 87/352-983

E-mail: sumegikegy@gmail.com

Web: www.sumeg.ferencesek.hu

A kiadásért felel: P. Barsi Balázs OFM

Szerkesztette: P. Hesz Dénes ofm